

[Justitsministeren.]

18 og fra kl. ca. 22 til kl. ca. 1, altså i alt ca. 5 timer.

Et andet punkt, som er udeladt i omtalen af sagen, er, at den pågældende efter de afhørende polititjenestemænds oplysninger ved afhøringens afbrydelse kl. ca. 17 blev gjort bekendt med, at afhøringen kunne sluttes og genoptages næste dag, men at han gav udtryk for, at han helst ville fortsætte for ikke at miste yderligere arbejdsindtægt. Den pågældende var i øvrigt gjort bekendt med, at han ikke havde pligt til at afgive udenretlig forklaring. Da politiet kl. 22 anså det for påkrævet at foretage afhøringer af den pågældendes hustru og broder, uden at han forinden havde haft lejlighed til at tale med dem, gav han efter politifolkenes oplysning på ny udtryk for, at han ikke havde noget imod at vente på politistationen.

Justitsministeriet udtalte i anledning af sagen, at det i almindelighed er betænkeligt, at afhøringer fortsættes over et så langt tidsrum som i det foreliggende tilfælde. Med hensyn til den konkrete sag gav man udtryk for, at det ud fra almindelige retsplejemæssige hensyn havde været det rigtigste, om man i forbindelse med afhøringens afbrydelse kl. ca. 22 havde udsat yderligere afhøring til den følgende dag, efter at den pågældende havde været henst i arresten om natten.

Ved vurderingen af polititjenestemændenes beslutning om at fortsætte afhøringen nåede ministeriet til det resultat, at den af politiet foretagne afvejning af til dels modstridende hensyn under de foreliggende omstændigheder ikke kunne karakteriseres som et uforsvarligt skøn, hvorfor man ikke fandt grundlag for påtale over for dem. Jeg skal ikke komme nærmere ind på de synspunkter, som ligger bag ministeriets afgørelse, da sagen nu som bekendt er taget op af folketingets ombudsmand.

Når det ærede medlem spørger mig, om ministeriet finder anledning til at udsende en generel instruks til politimyndighederne med hensyn til fremgangsmåden ved politiafhøringer, skal jeg udtale, at jeg er enig i, at spørgsmålet om udformning af regler om borgernes retsstilling under politiets afhøringer i straffesager bør optages til over-

vejelse. Jeg vil imidlertid foretrække, at man — i hvert fald i første række — ser på, om eventuelle regler af denne art kan optages i retsplejeloven. I øjeblikket har vi i retsplejeloven en række regler om indenretlig afhøring, medens den gældende lov kun i sparsomt omfang giver direkte regler om den udenretlige efterforskning. Dette var måske naturligt, da retsplejeloven blev givet, men er det næppe nu, hvor efterforskningen som regel er hele den undersøgelse, som ligger forud for domsforhandlingen. Jeg har derfor anmodet retsplejerådet om i forbindelse med andre aktuelle straffeprocessuelle spørgsmål at tage spørgsmålet om en ændring af reglerne om udenretlig efterforskning op til overvejelse og i forbindelse hermed at se på det af det ærede medlem nævnte spørgsmål om forsvarerbeskikkelse.

Af *Chr. Madsen* til indenrigsministeren (31. august 1963):

„Kan indenrigsministeren give oplysninger om regeringens tre års plan for hospitalsbyggeri, herunder hvor meget der skal bygges, og hvor store byggetilladelser der er givet til de forskellige områder?

Vil ministeren endvidere give oplysninger om ministeriets planer om regional-sygehuse, herunder hvor udbygningen vil komme til at foregå, og hvad den vil omfatte?

Spørgsmålene ønskes besvaret for landet som helhed eller, hvis dette ikke er muligt, for Hjørring og Ålborg amter.“

Indenrigsminister *Lars P. Jensens* svar (13. september 1963):

I besvarelse af det ærede medlems spørgsmål om regeringens tre års plan for hospitalsbyggeri vil jeg gerne slå fast, at det offentlige byggebudget for tre års perioden 1963-64—1965-66 vedrørende byggearbejder ved de kommunale sygehuse m. v. er baseret på de planer om sygehusbyggeri, der er oplyst fra kommunernes side. Kommunernes ønsker gik ud på igangsættelse af nye byggearbejder til et samlet beløb af ca. 1 milliard kr. Det har ikke på langt nær været muligt at imødekomme disse ønsker, idet der har måttet tages hensyn til, hvor meget der kunne investeres i offentligt byggeri.